

## La LOMCE: la “contrareforma” del ministre Wert



En uns temps en què els centres educatius públics estan passant el seu pitjor moment, amb aules massificades, classes sense professors perquè no arriben els substituïts/as fins a passats 10 dies lectius, milers de docents al carrer sense treball, professorat obligat a treballar més i cobrar menys, pares i mares que no poden pagar les escoles bressol, nens i nenes sense menjador escolar...

I per si no n'hi hagués prou, davant aquest desgavell causat per les retallades, el Sr. José Ignacio Wert ha fet públic, la darrera setmana, un document on recull les modificacions que el seu partit pretén fer a l'actual Llei d'educació estatal, LOE- 2006. La majoria de les modificacions que es proposen en l'aantprojecte de la “Llei Orgànica de Millora de la qualitat

educativa” (LOMCE) suposen un tornar enrere absolutament en tot ja que persegueixen la recentralització i un major control de l'Estat pel que fa a les autonomies, són segregadores per a l'alumnat i impliquen la desaparició total de la democràcia en el funcionament dels centres. Uns canvis que no apunten gens ni mica a millorar l'educació, sinó que simplement responen a opcions ideològiques i partidistes.

### **Mesures concretes que modifica la LOMCE en aquest avantprojecte**

- Reducció, en un 10%, de la part del temari escolar que decideixen les autonomies, la qual cosa implica més centralització i un control més gran dels continguts i del currículum per part del govern central.

Una mesura que, en l'actual debat sobre el paper de les autonomies, tira més llenya al foc en afegir elements de crítica i rebuig davant la línia centralista que anuncia el PP i que, a més, de cap manera ajuda a millorar la qualitat educativa.

- Avenç dels itineraris que selecciona l'alumnat en funció d'estudis acadèmics (batxillerat) o pràctics (FP); cosa que vol dir que l'últim curs de la ESO, a 4t, amb 15-16 anys, l'alumnat haurà de decidir i triar una de les dues vies, ja que cada una tindrà una revàlida pròpia.
- Creació d'un nou cicle d'FP, la formació professional bàsica, a la qual l'alumnat hi podrà accedir amb 15 anys i no donarà opció a obtenir el graduat en ESO. Aquesta mesura obre la porta a la marginació d'un cert sector de l'alumnat amb dificultats, que acabarà fora dels sistema als 16 anys sense cap possibilitat factible de tornar-hi a entrar. En comptes d'apostar per recursos que permetin atendre aquest alumnat amb més dificultats, s'opta per la via més barata i exclouent.
- S'implanten més avaluacions externes (el que vol dir que s'avaluarà la qualitat educativa segons un nombre aleatori estandarditzat per a una població diferenciada), a primària dues i a secundària tres.
- La principal reforma, però, és que es faran dues revàlides en finalitzar 4t d'ESO, diferenciades segons s'hagi estudiat l'itinerari d'FP o el de batxillerat. Un fet que implica la creació de dos títols diferents que donaran accés a dues tipologies d'estudis, la qual cosa no ajuda en absolut a la necessitat d'obrir el sistema educatiu i que sigui més fàcil transitar entre diferents opcions postobligatòries. Sembla, més aviat, que l'alumnat que opti per la revàlida d'FP tindrà molt més difícil accedir a un batxillerat o a un cicle d'FP superior, la qual cosa augmenta la fractura educativa. I afegir una altra revàlida en finalitzar el batxillerat, a

més de les proves que cada universitat té la competència de fer, implica també augmentar les dificultats per accedir als estudis universitaris.

- Finalment, l'avantprojecte anul·la la potestat que fins ara tenien els consells escolars d'«aprovar i avaluar el projecte educatiu i el projecte de gestió, com també les normes d'organització i funcionament dels centres» i, al mateix temps, augmenta la professionalització de les direccions i pretén repartir els recursos als centres no pas en funció de les seves necessitats educatives sinó en funció dels resultats escolars i de la implantació de projectes de millora. A més valorant en el seu conjunt, aplicar-ho suposaria una retallada de recursos humans en relació amb la situació actual.
- Tot plegat consolida un model de gestió totalment piramidal i s'estimula la creació de centres públics de diferents "categories", estimulant la competitivitat dins de la xarxa de centres públics. Cal dir, però, que algunes d'aquestes mesures ja les contemplava la nostra Llei d'Educació de Catalunya, que, pel que sembla, ja s'avançava en l'aplicació dels models més neoliberals a l'educació.

En definitiva, un model d'educació cada cop més neoliberal i més segregador, menys participatiu i més autoritari. Una contrareforma que no contempla mesures pedagògiques contra el fracàs escolar o l'abandonament prematur. Uns canvis que, juntament amb totes les retallades, no faran res més que augmentar les desigualtats educatives.

Així doncs, és imprescindible obrir una discussió dins de la comunitat educativa per divulgar l'abast i les conseqüències d'aquestes propostes i lluitar perquè no s'avanci en el desmantellament d'una educació pública que té l'objectiu de promoure la igualtat d'oportunitats i tractar de compensar les desigualtats socials del nostre alumnat.